

være nyttigt og godt. Vi ere alle enige om, at vi ønske, at Statskassen maa faae rundelige Indtægter, og kan det naas derved, at denne Afgift bliver omordnet, saa saameget desto bedre. Men det ærede Medlem har ganske særlig Uret, naar han taler, som om jeg eller nogen Anden vilde „holde os en Bagdør aaben“ Vi ere ikke i mindste Maade bundne til de Herrer Forslagsstillere og det Forslag, de have indbragt, vi have ikke Andet at gaa efter i denne Sag end, hvad der er gavnligt og nyttigt. (Holstein-Ledreborg: Nei, det er tydeligt). Da er det dog ikke altid saa tydeligt for det ærede Medlem, naar han selv skal optræde. Det er til ingen Nytte, om vi saa Snese Gange her vedtage et Lovforslag, naar det dog ikke kommer ud som Lov. Men viis os en anden praktisk Vej, vi kunne følge til at faae Loven gennemført, saa vælge vi den. Jeg gjentager, at jeg er villig til at stemme for denne Lov i den Skikkelse, den har nu, thi det anser jeg for det Bedste, der for Dieblisset foreligger; men kan jeg ikke naae det, er jeg ogsaa villig til at stemme for andre Ting, hellere end at gjøre tomme Demonstrationer ved at vedtage en Lov, som man dog veed ikke bliver gennemført. Det er det Sletteste, man kan gjøre. Dette kalder jeg ikke parlamentarisk at holde sig en Bagdør aaben; det kalder jeg kun at gjøre sig selv Rede for de forskjellige Muligheder og sige til sig selv: „Kan jeg ikke naae det, som er det Bedste efter min Mening, tager jeg dette, som er det Næstbedste“ (Holstein-Ledreborg: Det er et Spørgsmaal!). For mig er det intet Spørgsmaal, og da jeg nu i mine Afstemninger ledes af mine egne Meninger og ikke af det ærede Medlems, saa er det for mig det Afgjørende, at jeg tror, det er det Næstbedste, og det kalder jeg ikke at knibe ud af en Bagdør.

Holstein-Ledreborg: Spørgsmaalet om, hvad der er bedst og næstbedst, kan slet ikke komme for nu, da det ærede Medlem gjentagende har fraraadet at tale om Brændevinsafgiften, og derefter holdt et længere Foredrag om Brændevinsafgiften. Det er ogsaa meget upraktisk at komme ind paa dette Spørgsmaal nu; thi vi vide ikke, om disse løse Antydninger, der her stilles op ved Siden af Loven ere det Næstbedste eller noget meget Verre. Men jeg tror paa den anden Side, at, naar man kan sige sig selv, at man om nogen Tid vil faae en Forhandling, der vil nøde til at undersøge, hvad der er det Næstbedste, saa maa man iverieen gjøre sig det klart, at her er Fare for at komme ind paa en Vej, som ikke er det næstbedste, men bliver langt slettere end det Nuværende. Spørgsmaalet om, hvorvidt en Omlegning af Brændevinsafgiften vil blive en Skat paa Forbrugere eller Fabrikanter, kan ikke afgjøres i dette Dieblis. Det vil det ærede Medlem selv indrømme; det er vist Noget, vi gjøre bedst i at

holde udenfor Sagen. Derimod vil jeg lægge noget mere Vægt paa en anden Antydning af det ærede Medlem — jeg veed ikke, om han staar ved den eller ikke — den nemlig, at behandle de to Spørgsmaal hver for sig; thi det kan meget godt være, at en Forandring af Brændevinsaffekten er en hensigtsmæssig Foranstaltning — det modfiger jeg ikke —, men jeg tror kun ikke, at man i dette Dieblis skal staa op og anbefale den, saaledes som det ærede Medlem gjorde det. Jeg i alt Fald har ikke undersøgt det Spørgsmaal saa grundig, og det har det ærede Medlem vel heller ikke; men før man har anstillet saadanne Undersøgelser, skal man, som sagt, ikke staa op med sin anbefaling; man maa først vide, hvor en saadan Foranstaltning vil ramme. Mulig vil den være nyttig, men det forekommer mig umotiveret at knytte den til et Forslag som det foreliggende. Naar det ærede Medlem talte om, at han ikke havde bundet sig til os i denne Sag, er det kun naturligt; thi vi have ikke forhandlet med det ærede Medlem om at indbringe Forslaget, saa det ærede Medlem skal ikke genere sig for at gjøre, hvad han vil. Jeg betragter ham som ikke bunden til mig og Meningsfæller og knapt som bunden til sine egne Udtalelser ved Iste Behandling.

Scavenius: Jeg agter at stemme for denne Lov, idet jeg er enig med de ærede Medlemmer, som have udtalt sig for Ophævelsen af Skibsafgiften. Skibsafgiften er efter min Mening en skadelig Afgift, og det forekommer mig ikke, at den er større, end at Statskassen kan undvære den. Naar imidlertid den høitærede Minister mente, at han for Statskassens Skyld ser sig nødsaget til at forlange en Kompensation, saa kan jeg for mit Bedkommende meget godt gaa ind derpaa; thi jeg har ikke den Opfattelse som det ærede Medlem, der idag havde Ordet for Forslagsstillerne (Holstein-Ledreborg), at Statskassen i og for sig har for store Indtægter, selv om jeg mener, at den ret godt kan undvære de 700,000 Kr., der her er Tale om. Naar der imidlertid er blevet omtalt en Forandring eller maaske en Forhøjelse af Brændevinsafgiften som Kompensation, da skal jeg som min Mening, i alt Fald for Dieblisset, udtale, at, medens jeg antager, at det kunde være meget hensigtsmæssigt, om vi foretog en saadan Forandring i Brændevinsafgiften, at den virkelig kom til at hvile ligelig paa alle Producenter, og at den kom til at give nogenlunde det Udbytte, man ved Stattens Paalæg havde beregnet, den skulde give, tror jeg ikke, det vilde være rigtigt at forhøje den; men selv det Andet, selv denne Forøgelse i Statskassens Indtægter, som ganske sikkert kunde ventes gennem en Forandring i Methoden at opkræve Brændevinsafgiften paa, selv hvad denne angaar, kan det jo ganske vist være tvivlsomt, meget tvivlsomt, om dette Thing vil gaa ind derpaa. Vi have før haft denne Sag for, og da var det